

Isabel Duiniveld: "Van het sociale boerenleven op gezinsbedrijven blijft niks over."

Foto Penn Communicatie

Opgejaagd en niet gezien

Biologische tuinder fietst van Groningen naar Brussel

DOOR AART VAN COOTEN

Ze weet nog precies wat haar vader zei, zo'n twintig jaar geleden. Het is niet leuk om in deze tijd akkerbouwer te zijn. Een boer is geen vrij man meer; hij is de speelbal geworden van handelaar, verwerker en politicus. Als ik jou was, zei haar vader toen, zou ik iets anders gaan doen, voor je eigen bestwil. Ze begreep de mededeling. Niet veel later is het ouderlijk bedrijf verkocht.

Toch is Isabel Duiniveld uiteindelijk in de landbouw terechtgekomen, het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Ze heeft inmiddels een goedlopend biologisch-dynamisch tuinbouwbedrijf annex zorgboerderij. Niet groot, behoorlijk intensief. Ze voelt zich zelfstandig ondernemer die eigen keuzes kan maken en zeker geen speelbal van ongreepbare krachten in de boze buitenwereld.

Maar dat kan veranderen. De biologische bedrijven dreigen vergeten te worden, wie praat er in het politieke debat over het nieuwe Europese landbouwbeleid nog over biologische boeren? Ze hoort en leest daar niks over.

Bedrijven moeten steeds groter worden, anders redden ze het straks echt niet. En de boer? Hij werkt, en werkt, en werkt. Van het sociale boerenleven op gezinsbedrijven blijft niks over, vreesst Duiniveld. Ze ziet het om haar heen gebeuren. De landbouwbedrijven worden steeds groter, maar uiteindelijk

Biologische tuinder Isabel

Duiniveld fietst in etappes van Uithuizermeeden naar Brussel.

Zij doet mee aan de zogeheten

Good Food March. Het nieuwe

Europese landbouwbeleid moet

mens- en milieuvriendelijk zijn,

zegt ze. Ze voelt zich gesteund

door consumenten.

redden veel ondernemers het toch niet.

Zelfs niet als ze 100 uur per week wer-

ken. Als we met z'n allen niet uitkijken,

zegt ze, blijft er een klein groepje over-

spannen industriële grootondernemers

over.

Over biologische boeren zoals zij er

één is, wordt in Brussel niet gesproken.

Niet gezien worden, dat is misschien

nog erger dan opgejaagd worden om je

bedrijf elk jaar verder te vergroten.

Duiniveld is op de fiets gestapt en

rijdt samen met een aantal collega-boe-

ren in etappes naar Brussel. Deze zoge-

heten Good Food March wordt vanuit

Nederland ondersteund door organisa-

ties zoals Greenpeace, Slow Food, Mi-

lieudefensie en het platform Aarde,

Boer en Consument.

Ook vanuit andere lidstaten zijn boe-

ren op weg naar Brussel. Daar gaan ze

op 19 september in discussie met Euro-

parlementariërs en landbouwcommis-

saris Ciolos. Duiniveld en haar colle-

ga's leggen een eisenpakket op tafel.

Belangrijke speerpunten zijn kosten-

dekkende prijzen, behoud van gezinsbedrijven en voedselsoevereiniteit. Het gaat, in hun woorden, om 'good food' en 'good farming'.

Komend weekeinde fietst ze door de Achterhoek en het Rivierengebied. Onderweg praat ze met biologische boeren langs de route. Eerder doorkruiste ze Drenthe en Overijssel.

Een fantastische ervaring, zegt Duiniveld. De gesprekken inspireren haar om straks in Brussel met nog meer

kracht te pleiten voor een speciale posi-

tie in het nieuwe GLB voor biologische

landbouwbedrijven. Dat is echt nodig,

want er worden straks vast weer nieu-

we regels bedacht waar zij als biolo-

gisch-dynamische tuinder meer last

dan profijt van heeft. Dat is namelijk al

zo vaak gebeurd. Neem nou de maande-

lijkse verplichting om drainwater te

onderzoeken op vervuiling door bestrij-

dingsmiddelen. Zij gebruikt zulke mid-

delen helemaal niet. Of de regel om een

stroom langs watergangen niet te bete-

len om zo te voorkomen dat er land-

bouwgif en kunstmat in het opper-

vlakwater terechtkomt. Meestal komt

er later wel weer een uitzondering voor

haar groep bedrijven, maar dat kost

enorm veel tijd en energie. Soms moe-

ten ze zelfs naar de rechter stappen.

Duiniveld is een optimistische

vrouw. Ze is ervan overtuigd dat haar

fietstocht zin heeft. Niet alleen voor

zichzelf. Het gaat om een Europese me-

ganifestatie, zegt ze, waar niet al-

leen boeren, maar ook consumenten

aan meedoen. Ze voelt zich gesteund

door die laatste groep: de boeren staan

niet alleen in hun strijd voor mens- en

milieuvriendelijke landbouw.